

for 3die Lønningsklasse, ere henførte under denne Klasse, uden at Embedernes Bigtighed og Omfang iøvrigt er undergaaet nogen Forandring, men den, at man ikke skjønner rettere, end at det mere er den selvstændige overordnede Stilling som Chef for et Toldsted, der bør karakterisere Embedet, end just Forretningernes Mængde og Intradernes Størrelse, saa at saadanne Forstandere for et Toldsted i Almindelighed bør benævnes eens. Oppebørselscontrollører ere herefter ifkun de Embedsmænd benævnte, der under en Anden, som det paagjældende Toldstedes Chef, varetage Regnskabsvæsenet og efter Omstændighederne tillige fungere som Opsynscontrollører, og de, hvis Embeder ere af saa ringe Omfang, at de kun have kunnet foreslaaes aflagte med de 2 laveste Sagesatser i 3die Lønningsklasse, 800 Rd. og 900 Rd.

Til § 2.

De i denne Paragraph foreslaaede Alderstillæg for 2den, 3die og 4de Lønningsklasse ere af samme Størrelse som de i § 3 i Loven af 1851 fastsatte, men blive, naar henføres til det midlertidige Lønningstillæg, for flere Embeder noget lavere end for Eiden. Ogsaa med Hensyn til det forholdsvis Antal af Tillægene i hver Klasse er det nu Bestaaende i det Væsentlige bevaret.

Til §§ 3, 4 og 5.

Disse Paragrapher indeholde Bestemmelser om Fordelingen af de i Forflagets § 1 opførte Lønninger og om det under Lønningslovens Omraade inddragne Personales Størrelse, samt give for 2den og 3die Lønningsklasser Vedkommende tillige Bestemmelser for, hvormange og hvilke Embedsmænd der ville være ved hvert Toldsted, medens en saadan Fordeling ikke er optagen i § 5 med Hensyn til den 4de Lønningsklasse, Toldassistenterne, hvilket derimod var Tilfældet i Loven af 1851. Slutningen af dennes § 4 indeholdt imidlertid Bemyndigelse for Administrationen til at kunne efter Tjenestens Tarv omfordele Controllører og Assistentter mellem de forskellige Toldsteder. Det synes imidlertid correctere og mere praktisk, efterfom

en saadan Omfordeling af Assistentposterne paa Grund af de veglende Forhold hyppig viser sig nødvendig, at opnaae det ved hiin Bemyndigelse tilsigtede Niemed derved, at Lønningsloven overhovedet ikke fordeler Assistentposterne paa de enkelte Toldsteder. Hvad Controllørunderne angaaer, kunne og have Forholdene ganske vist ogsaa stillet sig saaledes, at Benyttelse af den i Loven af 1851 givne Bemyndigelse kan vise sig og har vilst sig nødvendig. Ligesom dette dog i Reglen vil være sjældnere, saaledes staaer Controllørundernes Lønning i et anderledes afpasset Forhold til Omfanget af det enkelte i Lønningsloven særlig betegnede Embede, saaat en Forlægning af Embedet andetsteds hen i Overensstemmelse med det gjenneim Lønningsloven gaaende Princip ofte kan bevirke, at en Lønningsforandring samtidig bør indtræde. For imidlertid ikke at affjære Bestyrelsen Leilighed til, til Besparelse for Statskassen, at kunne benytte en Controllørunder paa et andet Sted end netop det, hvortil han er udnævnt, og for hvilket hans Lønning er normeret, naar Omstændighederne maatte gjøre saadant nødvendigt eller ønskeligt, er der givet § 4 en Slutningsbestemmelse, ved hvilken begge Niemed tilsigtes naaede. At Forlægning af Lønninger for de egentlige Forstandere for Toldstederne ikke bør kunne skee uden Lovhjemmel, er ansæet for liquid.

Hvad Antallet af de i disse Paragrapher opførte Embeder og Bestillinger angaaer, da er det allerede ovenfor i Almindelighed bemærket, hvilke Hensyn der herved have været raadende, og Tallet er derefter saavel i Almindelighed som for de enkelte Toldsteder sat saa lavt, som det paa nogen Maade kan forsvares, naar Forretningerne skulle kunne tilfredsstillende udføres, og Statskassens Tarv tilbørlig varetages. Lønningerne for de enkelte Steder ere afpassede efter Forretningernes Betydning og Omfang og det dermed forbundne Ansvar. Den i Bilag I givne Sammenstilling turde formeentlig ogsaa vise, at man i begge Henseender har holdt Lovforflaget indenfor meget maadeholdne Grændser, mulig tildeels indenfor alfor snevne Grændser.

Med Hensyn til Enkelthederne i Paragrapherne bemærkes Følgende: